

Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över remiss En enklare hantering av vattenfrågor vid planläggning och byggande, SOU 2023:72

Inledning

Utredningen lägger förslag som tydliggör och förstärker vattenanvändningen i plan- och bygglagen och miljöbalken med flera lagar. För en väl fungerande lagstiftning föreslås extra medel till berörda statliga myndigheter för att utarbeta vägledningar för säkerställande och handläggning av de förändringar som föreslås.

Det är positivt att det föreslås högre krav på att trygga dricksvattenförsörjningen vid planläggning och byggande.

Det finns behov av att hantera skyfall och annat dagvatten, bland annat som en följd av klimatförändringarna, och att denna problematik i sin tur även kan försämra möjligheterna att uppnå de miljö kvalitetsnormer som är beslutade för varje vattenförekomst.

Utredningen är omfattande och förslagen kommer att påverka myndighetens arbete och länet. Länsstyrelsen har inte haft möjlighet att analysera alla förslag om förändringar i lagstiftningen och hur de i tillräcklig grad uppnår syftet att förenkla och förbättra hur vattenfrågorna hanteras samt om övriga effekter och konsekvenser som förslagen kan få är tillräckliga. Men de grundläggande hydrologiska, hydrotekniska, avvattningstekniska och miljömässiga sambanden är bristfälligt och delvis rent felaktigt beskrivna. Detta medför att förslagen till lagändringar riskerar att bli ineffektiva och direkt kontraproduktiva.

Merparten av Sveriges tätorter ligger helt eller delvis inom grundvattenförekomster eller tillrinningsområden till grundvattenförekomster. Många av dessa grundvattenförekomster

utgör samtidigt dricksvattenförekomster i enlighet med EU:s vattendirektiv (artikel 7). En motsvarighet föreligger när det gäller ytvattenförekomster som används för uttag av dricksvatten även om förekomsten av sådana förutsättningar inte är lika frekvent som för grundvatten. Ur intresset att säkerställa ett gott skydd för dricksvattnet respektive att säkerställa att miljö kvalitetsnormer ska kunna uppfyllas är de lokala förutsättningarna för vattnets flödesvägar av avgörande betydelse. Vattnet kan å ena sidan vara en transportör av föroreningar och detta kan ge incitament att hindra potentiellt förorenat vatten att nå dricksvattenresursen/vattenförekomsten. Samtidigt kan bebyggelsen i sig och åtgärder för att hindra förorenat vatten att nå dricksvattenresursen/vattenförekomsten minska tillrinningen till densamma så att detta leder till vattenbrist eller kvalitetsförsämringar. Det behövs en förståelse för vattnets kretslopp och dynamik i sin helhet och ur ett holistiskt perspektiv för att på ett klokt sätt möta sådana utmaningar som följer av att områden ska bebyggas. Utredningen har valt att särskilja och diskutera frågor om miljö kvalitetsnormer, dricksvattenförsörjning och dagvattenhantering separat och nära nog oberoende av varandra.

Avsnitt 10.3 – Nya och ändrade legaldefinitioner

Länsstyrelsen i Dalarnas län anser att det är angeläget med tydliggöranden av vissa begrepp rörande vattenfrågor inklusive begreppen dagvatten och skyfall. Länsstyrelsen i Dalarnas tillstyrker inte förslagen på begrepp som anges.

En efterfrågan av en entydig definition av begreppet dagvatten har i va-branschen under lång tid varit en fråga för diskussion. Den definition som framgår av proposition 2005/06:78 (Allmänna vattentjänster) och som också har valts av Tekniska Nomenklaturcentralen (TNC) har en god förankring i branschen och är att föredra. En viktig bakgrund till de definitionerna var att försöka fånga alla former av vanligt förekommande vatten i den urbana miljön som kan vara aktuella att behöva omhändertas av en allmän va-anläggning. Det vill säga sådant vatten som antingen uppkommer av naturen, vilket huvudsakligen omfattar nederbördsvatten, smältvatten och framträngande grundvatten. Spolvatten avser i första hand sådant vatten som ofrånkomligt tillförs de avvattningssystem som i första hand varit avsedda för vatten om uppkommer naturligt. Gemensamt med dessa former av vatten är att det finns primära behov av kvittblivning som behöver

kunna tillgodoses. Beroende sedan på hur man väljer att lösa kvittblivningsproblematiken följer olika konsekvenser av de valda lösningarna. Det kan behövas flödesutjämnande, renande eller fördröjande åtgärder för att säkerställa erforderlig hänsyn till allmänna och enskilda intressen.

Det föreligger svårigheter i den bebyggda miljöns behov av kvittblivning av vatten och nödvändigt hänsynstagande omfattar komplexa och mångfacetterade frågeställningar. Den här komplexiteten behöver brytas ner och struktureras på ett sätt som gör det möjligt att skapa tydlighet i vem som har vilket juridiskt ansvar. Det är önskvärt att det etableras en samlad, heltäckande och logisk begreppsapparat som kan knytas till berörda lagstiftningar. Länsstyrelsen i Dalarnas län anser att det bör tillsättas en särskild arbetsgrupp med en bred representation från berörda aktörer som får i uppgift att ta fram en sådan begreppsapparat.

Avsnitt 10.4.3 – Förtydligande krav på översiktsplanens innehåll

Länsstyrelsen i Dalarnas län tillstyrker inte utredningens förslag.

Utredningen har övervägt att föreslå ett specifikt krav på kommunen att alltid redovisa hur vattenförsörjningen ska tillgodoses i översiktsplanen. Dock gör utredningen den bedömningen att eftersom kommunerna enligt Lagen om allmänna vattentjänster är skyldiga att ta fram kommunala vattentjänstplaner finns det inte skäl för ett obligatoriskt krav på specifik redovisning av vattenförsörjningsfrågan även i översiktsplanen.

Utredningen poängterar att översiktsplanen anses vara det mest betydelsefulla verktyget inom ramen för fysisk planering för att säkerställa en trygg dricksvattenförsörjning. Mot bakgrund av detta, i motsats till utredningen, borde det införas ett lagkrav på att översiktsplaner ska beakta kommunala vattentjänstplaner. Detta är särskilt viktigt eftersom utredningen har identifierat att en stor andel av landets kommuner inte redovisar frågor om vattenförsörjning i översiktsplanen. Detta visar att befintliga lagkrav inte är tillräckliga för att det ska fungera i praktiken. Därav behövs en lagändring för att säkerställa att vattenförsörjningsfrågan beaktas tillfredsställande.

Det finns många exempel på där kommuner detaljplanerar för expansion utan att ta hänsyn till om det finns tillräckligt mycket

vatten för vattenförsörjning. Ofta är problematiken att det handlar om en brist på den helhetssyn som en översiktsplan ska omfatta. Det går oftast att lösa vattenförsörjningen inom ett specifikt detaljplanelagt område, men när det blir flera sådana områden i närheten av varandra kan det bli problem om de naturliga förutsättningarna för dricksvattenförsörjning inte är tillräckliga. Om översiktsplanen beaktar kommunala vattentjänstplaner reduceras risken att områden detaljplaneläggs för expansion utan att det finns förutsättningar för en långsiktigt hållbar vattenförsörjning.

Under utredningsarbetets gång har frågan uppkommit om inte kravet på länsstyrelserna att ta fram regionala vattenförsörjningsplaner i enlighet med länsstyrelsernas åtgärd 5 i Vattenmyndigheternas åtgärdsprogram för perioden 2022-2027 borde författningsregleras och att en hänvisning till planerna därefter borde införas i aktuell bestämmelse i plan- och bygglagen. I denna del gör utredningen bedömningen att behovet av regional vattenförsörjningsplanering vid landets länsstyrelser behöver utvärderas i särskild ordning innan en författningsreglering kan föreslås. Länsstyrelsen i Dalarnas län anser att eftersom det redan finns ett krav på att länsstyrelserna ska uppföra en regional vattenförsörjningsplan i Vattenmyndigheternas åtgärdsprogram för vatten behöver ett krav inte införas i lagstiftning därutöver. Åtgärdsprogrammet är bindande enligt 5 kap. 11 § miljöbalken.

Avsnitt 10.4.4 – Nya möjligheter att ställa krav på skyddsåtgärder m.m. vid planläggning i detaljplan och områdesbestämmelser

Länsstyrelsen i Dalarnas län tillstyrker utredningens förslag.

Förslaget att kommunen ska ges möjlighet att bestämma skyddsåtgärder för att motverka förorening eller brist på vatten är bra. Det tydliggör vikten av att vattenresurser ska skyddas. Framför allt grundvattenresurser kan vara förstörda för all framtid om de förorenas. Det är därför viktigt att vattenresurser skyddas i så stor utsträckning som möjligt för att säkerställa dricksvattenförsörjningen för framtiden.

Dalarnas län har än så länge varit förskonade mot vattenbrist i stor utsträckning men naturligtvis är det välkommet med möjlighet att införa skyddsåtgärder för att motverka vattenbrist där behov finns. Det kan inte uteslutas att Dalarnas län får problem med vattenbrist i större utsträckning i framtiden.

Avsnitt 10.5 förenklade strandskyddsregler för att underlätta planändringar

Länsstyrelsen i Dalarnas län tillstyrker utredningens förslag med kommentarer enligt nedan.

Utredningen föreslår att strandskydd inte ska återinträda när ändamålen i en ny plan överensstämmer med de gamla. Om detta innebär att benägenheten att uppdatera äldre planer ökar så är syftet gott.

Strandskyddet, i äldre planer antagna innan 1994, hanterades inte utifrån det naturvärdesrelaterade syftet och det går därför inte att generellt säga att en planändring eller ny plan inte skulle innebära konsekvenser för strandskyddets syften.

Så som strandskyddsbesluten har dokumenterats kan det finnas svårigheter med att finna dessa beslut tillsammans med de detaljplaner som gäller.

Genom åren och i olika planer har det gjorts olika om strandskyddet upphävs inom hela planområdet eller om upphävandet har gällt för olika användningsområden inom detaljplanen. I sådana fall är det för strandskyddets syften viktigt att inte områden slentrianmässigt får strandskyddet upphävt utan att det finns skäl därtill. Det är som exempel viktigt att naturområden i de flesta fall ska ha strandskyddet kvar.

Strandskyddet är föremål för översyn i flera betänkanden och en samlad vägledning när förändringar är gjorda vore vällovt.

Förslag till lag om ändring i Skogsvårdslagen

Länsstyrelsen i Dalarnas län tillstyrker utredningens förslag.

När det gäller ändringar i Skogsvårdslagen så handlar det om förtydliganden om hur miljökvalitetsnormer uttrycks i olika sammanhang. De ändringar som rör Skogsvårdslagen rör på motsvarande vis fler lagar. Ändringarna bedöms vara rimliga.

Avsnitt 10.6.1 – Nyreglering av dagvatten

Dagvatten som vattentjänst

Länsstyrelsen i Dalarnas län tillstyrker utredningens förslag.

Att det förtydligas i 6 § lag (2006:412) om allmänna vattentjänster att även dagvattenhanteringen omfattas av kommunens skyldighet är positivt.

Föreläggande om dagvattenåtgärd

Länsstyrelsen i Dalarnas län tillstyrker utredningens förslag.

Länsstyrelsen vill med anledning av förslaget lyfta fram två synpunkter.

För det första är det positivt att andra stycket lyfter fram att ett sådant föreläggande ska ta vägledning från den kommunala vattentjänstplanen. För att utredningens förslag ska få effekt kommer det vara av stor vikt att kommunen har en aktuell vattentjänstplan. Länsstyrelsens bedömning är att det finns en risk att vattentjänstplaner inte hålls aktuella, vilket i så fall skulle kunna begränsa möjligheterna att förelägga. Länsstyrelsen föreslås ha tillsyn över 6 § och 6 e §. Att även inkludera 6 a § i tillsynsansvaret bedömer Länsstyrelsen skulle öka sannolikheten att vattentjänstplanerna hålls aktuella.

För det andra bedömer Länsstyrelsen att det i praktiken kommer innebära att det är den kommunala nämnd som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet som kommer ges uppgiften att förelägga fastighetsägare. Det saknas ett resonemang avseende att nämnden kan vara tillsynsmyndighet över den allmänna anläggningen och va-huvudmannen. Länsstyrelsens uppfattning är att det främst är va-huvudmannen som har faktisk kunskap och möjlighet att skaffa sig kunskap om hur enskilda fastigheter påverkar den allmänna anläggningen. I praktiken skulle detta innebära att va-huvudmannen påtalar för nämnden vilka fastigheter som bör föreläggas. Länsstyrelsen vill påpeka att förhållandet mellan nämnd och va-huvudman kan ifrågasättas i enskilda fall, vilket kan innebära ett minskat förtroende för tillsynsmyndighet och det offentliga.

Avsnitt 10.6.3 – Krav på ansökan om skydd av vissa dricksvattentäkter.

Behov av skydd av vissa vattentäkter

Länsstyrelsen i Dalarnas län tillstyrker utredningens förslag med kommentarer enligt nedan.

Det är positivt att nytt krav föreslås eftersom det idag saknas lagkrav för inrättande av nya vattenskyddsområden med tillhörande vattenskyddsföreskrifter. Många vattentäkter saknar vattenskyddsområde eller har äldre vattenskyddsområden som behöver uppdateras. Visserligen framgår av kommunernas åtgärd 3 i Vattenmyndigheternas åtgärdsprogram att "kommunerna ska anordna erforderligt skydd för allmänna och enskilda dricksvattentäkter". Ett lagkrav borde inte behövas eftersom åtgärdsprogrammet är bindande. Länsstyrelsen anser ändå att ett lagkrav är positivt då det ger extra tyngd och möjlighet finns för tillsynsmyndigheten att förelägga vid behov.

Lagförslaget upplevs dock som otydligt, då det står "ansöka om skydd av vattenområde" i punkt 1 och "besluta om vattenskyddsområde" i punkt 2. Begreppet vattenskyddsområde bör användas i båda punkterna för att undvika begreppsförvirring.

De föreslagna ändringarna bör vara kompatibla med Vattenmyndigheternas åtgärdsprogram så att "om det behövs" enligt förslagen lagändring motsvarar "anordnar erforderligt skydd" enligt åtgärdsprogrammet. Länsstyrelsen har tolkat åtgärdsprogrammet så att om en vattentäkt är tillräckligt skyddad på grund av naturligt förekommande geologiska skydd, låg riskbild och/eller tillräckligt fysiska skydd är det inte nödvändigt med vattenskyddsområde.

Avsnitt 10.6.4 – Ny reglering om bevattningsförbud vid vattenbrist

Länsstyrelsen i Dalarnas län tillstyrker utredningens förslag.

Det är viktigt att vattenresurser skyddas i så stor utsträckning som möjligt för att säkerställa dricksvattenförsörjningen för framtiden. Att Dalarnas län än så länge varit förskonade mot vattenbrist i stor utsträckning kan dock inte utesluta att Dalarnas län får problem med vattenbrist i större utsträckning i framtiden. Länsstyrelsen anser det därför positivt att möjligheten att agera vid en brist införs. Länsstyrelsens bedömning är att den regionala vattenförsörjningsplanen i regel anger vilka områden i länet som riskerar vattenbrist och kan således utgöra ett gott underlag inför en bedömning om behovet av sådana föreskrifter.

Konsekvenser

Eftersom lagförslagen i avsnitt 10.6.3 samt 10.6.4 kräver insats från länsstyrelsen behövs mer resurser för detta arbete. Enligt lagförslaget i avsnitt 10.6.3 är länsstyrelsen tillsynsmyndighet vilket innebär ytterligare ett ansvarsområde utöver länsstyrelsens befintliga ansvar. Därutöver medför ett lagkrav på inrättande av vattenskyddsområden att ansökningstakten till länsstyrelsen kommer öka vilket det inte finns resurser till i dagsläget. Enligt lagförslaget i 10.6.4 införs ett nytt bemyndigande för länsstyrelsen att meddela ytterligare föreskrifter om förbud eller begränsningar av användningen av dricksvatten vid vattenbrist eller risk för vattenbrist. Även detta förslag innebär ytterligare ett ansvarsområde utöver länsstyrelsens befintliga ansvar. I det fall dessa båda lagförslag genomförs kommer Länsstyrelsen därför behöva extra resurser om det ska vara möjligt att leva upp till vad lagen kräver. I utredningen har inte detta tagits upp som en konsekvens. I avsnittet om konsekvenser för länsstyrelserna anges enbart att extra resurser behövs avseende avsnitten 10.4.5 och 10.4.9.

Information

Länsstyrelsen anser att definitionerna av olika typer av status behöver utvecklas. Ytvattenstatus definieras exempelvis som ”den status en ytvattenförekomst har...”. Länsstyrelsen anser att det är tydligare att skriva exempelvis ”den vattenkvalitet som en ytvattenförekomst har...”.

Begränsad förmåga inom branschen att hantera dagvattenfrågor

När det gäller dagvatten och dagvattenhantering finns en generell problematik i fråga om att branschen i decennier visat upp en oförmåga att hantera frågorna på ett bra sätt. Det begås regelbundet ett antal systematiska fel som resulterar i olämpliga beslut, val av åtgärder, byggande av anläggningar och senare förvaltning av desamma.

Inom Trafikverkets kartläggning och analys av befintliga öppna dagvattenanläggningar byggda vid statliga vägar, visar resultaten nedslående att minst 9 av 10 anläggningar är mycket långt ifrån att uppfylla avsedd funktion. Material som tagits fram både nationellt och lokalt sedan 1990-talet har gått genom och ett stort antal fältbesök har genomförts eller låtit genomföras. Med tiden har en kunskap utkristalliserats om vanligt förekommande brister och deras orsaker. Den absolut vanligast förekommande bristen i

sammanhanget är fel i behovsanalysen. Det är till exempel mycket vanligt med stora överskattning (en faktor 10 till 100) av behoven av flödesutjämning respektive rening. Det finns också exempel där tillrinningen på årsbasis istället har underskattats med en faktor 10–100. Brister i design, dimensionering, utförande och underhåll är också vanliga, men bedöms vara av mer begränsad relevans för den utredningen.

Den huvudsakliga problematiken i branschen är tillkortakommanden gällande kunskap och förståelse kopplat till begreppet ”dagvatten”. Med branschen avses här samtliga aktörer från verksamhetsutövarna, deras leverantörer, olika branschorgan, vissa beräkningsverktyg, tillsynssidan och så vidare. Den bristfällighet som avses lyser igenom i utredningen. Det ska framhållas att tillkortakommandena inte första hand ligger på individnivå utan på etablerad praxis inom en viss andel av branschens tillämpning.

Definitionen av dagvatten

Det ligger i sig en problematik i att vattenfrågor i bebyggelsesammanhang ofta beskrivs som att handla om dag- och dränvatten där dessa begrepp dessutom ofta endast eller främst adresseras utifrån behoven hos själva byggnationerna att bli kvitt sådant vatten som kommer av naturen. Historiskt har detta kunnat vara en godtagbar avgränsning, men allteftersom bebyggelsernas karaktär och behov har förändrats liksom synen på hänsynstagande vid kvittblivningen av vattnet så behövs idag en både bredare och djupare förståelse för vattnets uppkomst och kretslopp. Att man inom framtagandet av nya vattentjänstlagen (lag om allmänna vattentjänster 2006:412) introducerade ”framträngande grundvatten” som en möjlig komponent av dagvatten kom direkt ur att den dittillsvarande begrepps användningen beträffande i urbana miljöer förekommande vatten varit otillräcklig.

Antingen så behöver definitionen av dagvatten innefatta framträngande grundvatten eller så behöver nya begrepp tillföras och behandlas i lagstiftningen för att säkerställa en ändamålsenlig hantering av sådant vatten som inte faller under den valda definitionen av dagvatten. Det är felaktigt som utredningen resonerar att framträngande grundvatten skulle vara avgränsat till vatten som tränger fram vid grävning mm. Framträngande grundvatten utgörs i stor utsträckning av vatten som tränger fram i utströmningsområden. Utströmningsområdena varierar i storlek över tid beroende på aktuell vattentillgång från nederbörd och

snösmältning. I sin största utbredning utgör utströmningsområdena 10–30 % av Sveriges yta. En god förståelse för utströmningsområden är av särskild vikt vid bedömning av översvämningsrisker.

Missuppfattningar

Utredningen visar på bristande insikt om förekommande nödvändiga former av hantering/behandling av dagvatten. Begreppen rening och fördröjning används genomgående på ett vagt och generaliserat sätt som lätt leder till missvisande slutsatser. Begreppet rening bör åtminstone brytas ner i kategorierna enklare respektive mer avancerad rening. Med enklare rening avses grovfiltrering och sedimentation vilket kan uppnås tillfredsställande väl i en dagvattenbrunn med sandfång eller i en sedimentationsdamm. Den avancerade reningen avser att kunna avskilja även partiklar och ämnen som inte går att få till att sedimentera och som samtidigt utgör de komponenter av dagvatteninnehållet som kan vara skadligt för hälsa och miljö. En sådan rening behöver innefatta en filterverkan.

Begreppet fördröjning är visserligen ofta använt, men har också bidragit till mycket missförstånd. Funktioner som begreppet fördröjning brukar anspela på är främst flödesutjämning, rening och skydd mot akut utsläppshändelse. Detta är tre olika typer av funktioner som skiljer sig väsentligt och som inte är riktigt kompatibla med varandra. Det är därför olämpligt att till synes underförstått försöka sammanbaka dem under begreppet fördröjning. Funktionerna flödesutjämning och rening står i själva verket i motsats till varandra på så sätt att en åtgärd för rening ofta är olämplig för flödesutjämning och tvärtom.

Flödesutjämning är den funktion som borde ha längst historik i fråga om branschens behov och tillämpning. Bakgrunden är ofta den att ledningssystem för bortledning av förekommande dagvatten har en begränsad kapacitet och både av tekniska och ekonomiska skäl så bör alltför stor kapacitet utöver normalbehoven undvikas. Flödesutjämning handlar om att försöka kapa de allra största flödestopparna som inträffar i samband med de kraftigare regnen. Ett magasin eller en damm för flödesutjämning designas så att det börjar dämna vattenflöden först när tillrinningen är större än max tillåtet utflöde. Härav följer att dessa anläggningar vid de allra flesta avrinningshändelserna inte ska ha någon dämmande effekt.

En reningsanläggning behöver å andra sidan designas för att i stort sett alltid dämna tillrinnande vatten och säkerställa en tillräcklig

uppehållstid i reningssteget (sedimentationsbassäng eller filterkropp). Det är lämpligt att designa sådana anläggningar för en viss begränsad regnvolym och all tillrinning därutöver bör ledas förbi anläggningen.

För att skydda mot en akut utsläppshändelse så bör en anläggning istället ha egenskapen att tillrinnande förorening kan stoppas på något sätt. Vissa ämnen är möjliga att under vissa förutsättningar helt eller delvis fånga upp genom en vattenlåsfunktion eller oljeavskiljande funktion. För många typer av händelser och förlopp krävs dock mer effektiva barriärfunktioner inklusive manuella ingripanden.

Översvämningsrisker är i stor utsträckning kopplade till nederbörd och avrinning och därmed också intimt förknippade med dagvattenfrågeställningar. Särskilt i förhållande till klimatförändringar så finns en oro för ökade översvämningsrisker. Här finns anledning att notera att både tekniskt sakkunnig och representanter för försäkringsbranschen återkommande har påpekat att exploateringen i städer påverkat mer än tiofalt mer än klimatet med att öka översvämningsriskerna. Härav följer att det behövs ett helhetsperspektiv även gällande dessa risker.

Utredningen för aningen vaga resonemang kring skyfall och hur detta begrepp eventuellt skulle definieras. De förda resonemangen utgör i vart fall en alltför långtgående förenkling av problematiken med översvämningsrisker. Översvämningsrisker beror av ett flertal faktorer och det är direkt olämpligt att försöka reducera ner frågeställningen till enstaka parametrar. Beträffande regn så är skyfallet visserligen relevant, men man bör anknyta närmare till va-branschens praxis som för ett resonemang utifrån kombinationen av regnintensitet och regndjup. Inte sällan när stora översvämningar har inträffat i svenska städer så har det visserligen kunnat varit frågan om intensiva regn, men vid klart mer ringa intensitet än vad utredningen vill definiera som skyfall.

Den andra viktiga faktorn att beakta beträffande översvämningsrisker är avrinningsförutsättningarna vilka betingas av markförhållanden, markanvändning och inte minst de hydrologiska förutsättningarna i fråga om var utströmningsområdena ligger.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Helena Höij med länsarkitekt Frida Ryhag som föredragande. I den slutliga handläggningen har också Andreas Ekberg på enheten för miljötillsyn och efterbehandling, Malin Örne på enheten för miljöprövning och vattenverksamhet, Magnus Billberger på enheten för vatten, Eva-Karin Ljunglund på enheten för samhällsskydd och Jemt Anna Eriksson på enheten för naturskydd medverkat.

Handlingen har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.